

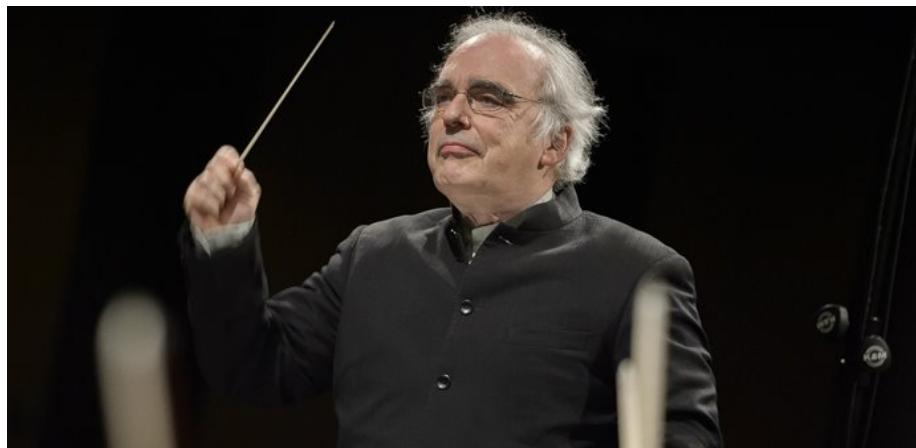
COLMAN: U novoj sali CSO će pokazati svoj pravi kvalitet

Orkestar ne čine samo ljudi koji znaju da sviraju, već oni koji znaju da zajedno sviraju. To je ujedno i najveći izazov svakog ansambla, kaže za Portal Analitika dirigent Roland Colman.

Objavljeno: 19. 01. 2017 - 15:16

Promijenite veličinu teksta:

Komentari (0)

Poznati belgijski umjetnik je već šesti put pred *Crnogorskim simfonijskim orkestrom*, tako da je bio u prilici da prati njegov razvoj praktično od početka.

- Počeli smo saradnju još kada je maestro **Aleksej Šatski** bio dirigent, vodio već dvije godine orkestar. Mogu reći da je CSO svake godine sve bolji, jer je ovo bio mlad orkestar sa malo iskustva, a sada ima određenu tradiciju koja ga prati. Vidim da muzičari žele da se dokažu, veoma su posvećeni i koncentrisani na probama, što doprinosi napretku. Razlozi za to su brojni. Mislim da sada *Muzički centar Crne Gore* ima bolji budžet za sami orkestar, jer probe uvijek počinjemo sa praktičnom kompletnim ansamblom. Istina, ima onih koji dolaze iz Beograda, ali sve ih manje. To znači da je sve više onih koji su stalno tu, što je veoma bitno – naveo je naš sagovornik.

U odnosu na vrijeme prije sedam godina, kada je prvi put stao pred tadašnji sastav CSO, **Colman** dalje ističe kako danas rade brže, te sa manje proba završe pripreme za koncerte. Uz to, nastavlja, i programi su sada mnogo zahtjevniji, djela su duža a publika „može da čuje instrumente kako oni zaista treba da zvuče“.

- Uz to, najveći korak naprijed biće nova koncertna dvorana, koja je zaista neophodna. Nisu samo dobri muzičari i dobar dirigent ono što čine orkestar, već je potrebno da oni rade u dobrim uslovima. Pozorište za to nikada nije idealno, kada je riječ o akustici i slušanju muzike u takvim salama. Ne čujete sami sebe, pa ne možete ni da svirate dobro. Kada konačno budete imali novu salu, i sami ćete primijetiti da, iako su muzičari do sada bili dobri, tada će se pokazati njihov pravi kvalitet. Nije to slučaj samo sa ovim, već sa svakim orkestrom. Kada ima dobru salu u kojoj nastupa, ali i u kojoj svakodnevno vježba, svi će napredovati mnogo brže. Nova sala bitna je i za cijelu Crnu Goru, jer je muzika međunarodni jezik. Kada nju poznajete, više nije potrebno da govorite druge jezike - srpski, njemački, engleski ili francuski. Sa muzikom kao jezikom muzike možete svuda. I u samoj Crnoj Gori tada će se govoriti više o muzici – navodi **Colman**.

To će, podsjeća, uticati na sadašnju i buduću publiku CSO. Iako potcrtava da je jedini na sceni okrenut leđima auditorijumu, sagovornik *Portala Analitika* kaže kako je očigledno da u Crnoj Gori postoji publika koja prati ozbiljnu muziku i koja ga „nikada nije ometala“.

- U Kini je, recimo, to mnogo primjetnije. Kada sam prvi put tamo gostovao prije 15 godina, bilo je mnogo buke koju proizvode mobilni telefoni, pametni satovi i slatkiši koje je publika jela u sali. Ovdje to nikada nije bio slučaj. Naravno, ako imate priliku da svake druge sedmice čujete koncert simfonijskog orkestra, i sama ćete vremenom više znati o muzici i tome kada je nastup dobar. I bićete ponosni na CSO, jer ste svjesni da je to njihov orkestar. Dakle, vremenom će u publici biti još više edukovanih. Uz to, sada je više onih koji stalno prate koncerte. Kada sam počinjao, sala je bila manje puna nego što je to sada slučaj. Istina, kvantitet nužno ne donosi kvalitet, ali činjenica je da je publike više i da nije gora nego ranije – smatra on.

Colman najavljuje kako će i naredne sezone stati pred CSO, te se nada da će to biti u novoj sali *MCCG*.

- Znae, još od prve godine kada sam ovdje nastupao, stalno čujem isto – naredne godine će biti završena nova koncertna sala. I siguran sam da će jednog dana to biti tačno – rekao je kroz osmijeh.

Puna sala *Crnogorskog narodnog pozorišta* na prvom koncertu u drugom dijelu sezone, sasvim sigurno govori da se publika uželjela zvuka crnogorskih simfoničara. I oni su odgovorili cjelovečernjim koncertom na koji, možda, i nisu svi navikli. Dvoipolačasovni nastup CSO otvorila

uvertira *Lijepa Meluzina* **Feliksa Mendelsona**, a uslijedio je *Koncert za klavir i orkestar broj 2 u B-duru* opus 19 **Ludviga van Betovena**. Drugi dio večeri pripao je *Simfoniji broj 6 u D-duru* opus 60 **Antonjina Dvoržaka**.

Publika je s oduševljenjem pozdravila prvo gostovanje pijanistkinje **Nataše Veljković**. Rođena Beograđanka, koja se usavršavala u SAD, te Beču gdje danas živi i radi, publici se odužila mini-koncertom od dva bisa. Kako je objasnila, na tragu **Ludviga van Betovena** kojeg je sinoć izvela, bila su ta dva djela **Volfgangu Amadeusu Mocarta** - *Fantazija u d-molu* i njegove *Varijacije u d-duru*.

- Veoma sam zadovoljna reakcijom publike, orkestrom, dirigentom... cijelom atmosferom! Za nas pijaniste uvijek je izazov da u našu korist pretvorimo i mjesta sa lošijom akustikom. Sala CNP-a mi je prijatna, jer nije prevelika, pa je taj kontakt sa publikom bio bliskiji – ispričala nam je **Veljković**.

Ova pijanistkinja je već više puta saradivala sa **Colmanom**. U Podgorici nije bila u prilici da sretno i šefa-dirigenta CSO **Grigorija Kraska**. Ipak, veoma je zadovoljna saradnjom sa članovima orkestra.

- To su veoma mladi ljudi, među kojima vlada pravi entuzijazam. Dok smo saradivali, osjetila sam njihovo srce, njihov unutrašnji ritam koji pulsira poput srca, a to je najvažnije. Da li ćemo opet surađivati, vidjećemo jer to zavisi od mnogih stvari. Meni bi bilo drago – kazala je ona za *Portal Analitika*.

Veljković je aktivna i kao kamerna muzičarka, te već narednog vikenda nastupa sa programom savremenih djela. Uz to, predaje na renomiranom Univerzitetu za muziku i izvođačke umjetnosti u Beču.

- Kamerno izvođenje mi je veoma važno. Uostalom, važna mi je svaka razmjena iskustva. To su moje kolege i njihovo mišljenje mi je dragocjeno. Pored toga što sam često na sceni, moram da vodim računa i usklađujem termine nastupa sa predavanjima, da studenti ne pate zbog toga. U posljednje vrijeme snimila sam više albuma za njemački *CPO* sa nepoznatim djelima starih autora koji nama danas djeluju kao novitet, a zapravo su kompozitori koji iz nekog razloga nisu postali poznati. Uz to, često sviram i sa kćerkom koja je violinistkinja. Tada pokušavam da ne budem mama, jer je veoma važna ta ravnopravnost na sceni. Mada, ona je sada već na studijama pa više nemam preveliki uticaj. Počela je da nastupa i sa drugim pijanistima. Svako nastavlja svojim putem – ispričala je naša sagovornica.

Kada je riječ o pedagoškom radu, kaže da kod studenata, prije svega, želi da razvije sposobnost da slušaju sebe.

- Potrebno je od njih napraviti samostalnog čovjeka koji razvija individualnost i stav, ali u skladu sa estetskim normama koje je kompozitor htio da predstavi u svom djelu. Uostalom, potrebno je dozvoliti i kompozitoru da kaže što je htio – zaključuje **Veljković**.

Naredni koncert CSO prirediće već 26. januara, kada će se na sceni naći dva izuzetna muzičara, već poznata podgoričkoj publici. Tako će drugi put u Podgorici gostovati francuski dirigent crnogorskih korijena, **Mark Korović**, dok će solista biti ruski čelista **Denis Šapovalov**. Na programu će ovog puta biti još jedno djelo **Antonjina Dvoržaka** - *Koncert za violončelo i orkestar u h-molu* opus 104. Uz to, najvjerovatnije ćemo čuti *Simfoniju broj 7 u d-molu* opus 70 istog kompozitora.

K.J.

Foto: MCCG/D. Miljanić